

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"א ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְהוֹ חוֹלֶק, לְאַתְאֲחָדָא בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. וּבִכְמָה אֲחִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. בְּגִין דְּזָכוּ
בְּאוֹרֵייתָא, דְּכָל מָאן דְּזָכִי בְּאוֹרֵייתָא זָכִי בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (נ"א בקדש) (רצ"ז
ע"א) וְתַנִּינָן קָמִיהּ דְּמֵר, מַאי קִדְשׁ. שְׁלִימוּתָא דְּכָלָא דְּאֶקְרִי חֲכָמָה עֲלָאָה, וּמַהֲאִי אֲתֵר
(נגיד משח רבות קדישא בשבילין ידיעון, לאתר דאקרי בינה עלאה), וּמַתְמָן נְפָקִין
מְבוּעִין וְנִחְלִין לְכָל עֵבֶר, עַד דְּמֵטוּ לְהָאִי זֹאת. (ומהאי אתר אתער רוחא קדישא) וְהָאִי
זֹאת כֹּד מִתְבָּרְכָא, אֶקְרִי קִדְשׁ, וְאֶקְרִי חֲכָמָה, וְקִרְאֵן לִיהּ (נ"א והאי זאת כד אתברכא
מאתר עלאה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה קראן ליה) רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּלוּמַר, רוּחַ,
מַהֲהוּא קִדְשׁ דְּלַעֲיָלָא. וְכֹד נְפָקִין וּמַתְעָרִין מִנָּה רִזִּי אוֹרֵייתָא, בְּדִין אֲתִקְרִי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

תרגום לעברית

פִּתְחָ רַבִּי חֲזַקִּיָּה וְאָמַר, ה' אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲרָ דְּבֵר וְגו'.
אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם מִכָּל שְׂאֵר הָעַמִּים וְקִרְאָם קִדְשׁ,
שְׁכֵתוֹב קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה', וְנָתַן לָהֶם חֵלֶק לְהֶאֱחֹז בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ. וּבִכְמָה אֲחִיזוּ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם
הַקְדוּשׁ? מִשּׁוּם שֶׁזָּכוּ בַּתּוֹרָה. שְׁכָל מִי שֶׁאֲחִיז בַּתּוֹרָה, זֹכֶה בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. (בקדש).
וְשִׁנִּינוּ לִפְנֵי מוֹרְנוּ, מַה זֶה קִדְשׁ? שְׁלֵמוֹת הַכָּל שֶׁנִּקְרָאת הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה. וּמַהֲמָקוֹם
הַזֶּה (שׁוֹפֵעַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ בִּשְׁבִילִים יְדוּעִים לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא בֵּינָה עֲלִיוֹנָה), וּמִשָּׁם

יוצאים מעינות ונחלים לכל עבר, עד שמגיעים לזאת הזו. [וממקום זה מתעוררת רוח קדושה] וכשמתברכת הזאת הזו, נקראת קדש, ונקראת חכמה, וקוראים לה (והזאת הזו כשמתברכת ממקום עליון, זה שנקרא קדש ונקרא חכמה, קוראים לו) רוח הקדש. כלומר, רוח מאותו קדש שלמעלה. וכשיוצאים ומתעוררים ממנה סודות התורה, אז נקראת לשון הקדש.

טקסט הזוהר

ובשעתא דנגיד ההוא רבות קדישא, לאינון תרי קיימין, דאקרון למודי ה', ואקרון צבאות, אתכנש תמן, וכד נפיק מתמן, בההוא דרגא דאקרי יסוד, לההוא חכמה ועירא, כדין אתקרי לשון למודים. ונפיק לאתערא לאינון קדישי עליונים. כדין כתיב, 'י' אלהים נתן לי לשון למודים. ולמה. לדעת לעות את יעף דבר. וקודשא בריך הוא יחיב האי לבוצינא קדישא, רבי שמעון. ועוד דסליק ליה לעילא לעילא, בגין כה כל מלוי באתגליא אתמרו, ולא אתכסיין. עליה כתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות.

תרגום לעברית

ובשעה ששופע אותו משחת קדש לאותם שני עמודים, שנקראים למודי ה', ונקראים צבאות, מתכנס לשם, וכשיוצא משם באותה דרגה שנקראת יסוד, לאותה חכמה קטנה, אז נקראת לשון למודים, ויוצאת להעיר אותם קדושים עליונים. אז כתוב, ה' אלהים נתן לי לשון למודים. ולמה? לדעת לעות את יעף דבר. והקדוש ברוך הוא נתן את זה למנורה הקדושה, רבי שמעון. ועוד, שהעלה אותו למעלה למעלה, ומשום כה כל דבריו בגלגלה נאמרים, ולא מכסים. עליו כתוב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות.

פֿתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר, (מלכים א ה) וַיֵּי' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם
 בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וְגו'. וַיֵּי' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, דָּא הוּא דִּתְנִינֹן, בְּיוֹמֵי דְשִׁלְמָה
 מִלְכָּא, קִיִּימָא סִיְהָרָא בְּאֲשִׁלְמוֹתָא, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, כִּמָּה דְאַתְמַר לִיה, (דברי הימים ב א)
 הַחֲכָמָה וְהַמֶּדַע נָתַן לָהּ.

תרגום לעברית

פֿתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר, (מלכים א ה) וַה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם
 בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וְגו'. וַה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, זֶהוּ שְׁשָׁנִינוּ, בְּיָמֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ
 עֲמֻדָה הַלְכָנָה בְּשִׁלְמוֹתָהּ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לוֹ, הַחֲכָמָה וְהַמֶּדַע נָתַן לָהּ.

טקסט הזוהר

וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה. וְכִי מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֱלָא הָכִי תְנִינֹן, וַיֵּי' נָתַן חֲכָמָה
 לְשִׁלְמָה. וְהָאֵי חֲכָמָה בְּמַאי אוּקִיָּים לָהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוּקִיָּים לָהּ בְּהָאֵי, בְּקִדְמִיתָא,
 דְּשִׁלְמָה עֲבַד דְּנַחֲתִית לְחִירָם מִהָהוּא דְרָגָא, דְּהָוָה אָמַר, (יחזקאל כח) מוֹשָׁב אֱלֹהִים
 יֵשְׁבְתִי וְגו', דִּתְנִינָא, חִירָם מֶלֶךְ צוּר עֲבַד גְּרַמְיָה אֱלֹהֵהּ. כִּתְרֵי דְשִׁלְמָה אָתָּא, עֲבַד לִיה
 בְּחֲכָמְתִּיהּ, דְּנַחֲתִית מִהָהוּא עֵיטָא, וְאוּדֵי לִיה לְשִׁלְמָה. וּבְגִין כֶּה, (מלכים א ה) וַיְהִי
 שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה.

תרגום לעברית

וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה. וְכִי מַה (בין) זֶה לָזֶה? אֱלָא כֶּה שְׁנִינוּ, וַה' נָתַן חֲכָמָה
 לְשִׁלְמָה. וְאֵת הַחֲכָמָה הַזֶּה בְּמַה הָעֵמִיד אוֹתָהּ? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָעֵמִיד אוֹתָהּ בְּזֶה
 בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׁשִׁלְמָה עָשָׂה שְׁהוּרִיד אֶת חִירָם מֵאוֹתָהּ דְרָגָה, שְׁהִיָּה אוֹמַר (יחזקאל כח)
 מוֹשָׁב אֱלֹהִים יֵשְׁבְתִי וְגו'. שְׁלֹמֹדְנוּ שְׁחִירָם מֶלֶךְ צוּר עָשָׂה עֲצָמוֹ אֱלֹהֵהּ. אַחֵר שְׁשִׁלְמָה
 בָּא, עָשָׂה לוֹ בְּחֲכָמְתוֹ שְׁיִרֵד מֵאוֹתָהּ עֲצָה וְהוֹדָה לְשִׁלְמָה. וּמִשּׁוּם כֶּה כְּתוּב, (מלכים א
 ה) וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה.

וְתַנִּינֵן, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דְּשָׁדֵר לִיה, חַד שִׁידָא, וְנַחֲתִית לְיָד שְׂבָעָה
מְדוּרֵין דְּגִיחָנָם וְסִלְקִיה, וְשָׁדֵר לִיה פִּתְקִין בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בִּידִיה, עַד דְּאֶהְדֵּר, וְאוּדִי
לִיה לְשִׁלְמָה. וְתַנִּינֵן. (ויחי רכ"ג, רכ"ה) שְׁלֵמָה יָרִית לָהּ לְסִיחָרָא, בְּכָל סְטָרוֹי. בְּגִין
כֶּה, בְּכָלֹא שְׁלִיט בְּחֻמְתִּיה. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁלִיט בְּחֻמְתִּיה עַל כָּל בְּנֵי עָלְמָא,
כָּל אֵינֹון דְּסִלְקִין בְּדֶרְגוֹי, לֹא סִלְקִין אֱלָא לְאַשְׁלָמָא עֲמִיה. (ס"א אי לא שלמין עמיה)

תרגום לעברית

וְשַׁנִּינוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁשַׁלַּח לוֹ שָׂד אֶחָד, וְהוֹרִיד אוֹתוֹ לְשְׂבָעָה
מְדוּרֵי גִיחָנָם, וְהַעֲלֶה אוֹתוֹ וְשַׁלַּח לוֹ פִּתְקִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיָדוֹ, עַד שֶׁחֹזֵר וְהוֹדָה
לְשִׁלְמָה. וְשַׁנִּינוּ, שְׁלֵמָה יָרַשׁ אֶת הַלְבָנָה בְּכָל הַצְדָדִים, וּמַשּׁוּם כֶּה שָׁלַט בְּכָל בְּחֻמְתָּו.
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שׁוֹלֵט בְּחֻמְתּוֹ עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹלִים בְּדֶרְגוֹתָיו
לֹא עוֹלִים אֱלָא לְהַשְׁלִים עִמּוֹ (אם לא שלמים עמו).

טקסט הזוהר

פִּתַּח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שיר השירים ב) יוֹנָתִי בְּחֻגֵי הַסֵּלַע בְּסֹתֵר הַמְדִּרְגָּה וְגו'. יוֹנָתִי,
דָּא כְּנֻסָת יִשְׂרָאֵל, מַה יוֹנָה לֹא שְׂבָקָת בֶּן זִוְגָה לְעֵלְמִין, כֶּה כְּנֻסָת יִשְׂרָאֵל לֹא שְׂבָקָת
לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְעֵלְמִין. בְּחֻגֵי הַסֵּלַע, אֵלִין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנִיחָא
בְּעֵלְמָא דִּין. בְּסֹתֵר הַמְדִּרְגָּה, אֵלִין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, הַצְנוּעִין, דְּבָהוֹן חֲסִידִין דְּחֻלִּי
קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְּשָׁכִינְתָּא לֹא אַעֲדִי מְנַיָּהוּ לְעֵלְמִין. כְּדִין, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מִתְּבַע
בְּגִינְיָהוּ לְכְּנֻסָת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר, הָרְאִינוּ אֶת מֶרְאִיָּה הַשְּׁמִיעֲנִי אֶת קוֹלָהּ כִּי קוֹלָהּ עָרֵב,
דְּלִית קָלָא מִשְׁתַּמֵּעַ לְעִילָא, אֱלָא קָלָא דְּאֵינוֹן דְּמִתְּעַסְקִי בְּאוּרִיָּתָא.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שיר ב) יוֹנְתִי בְּחֻגֵי הַסֵּלַע בְּסֶתֶר הַמְּדֻרָּגָה וְגו'. יוֹנְתִי - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מֶה יוֹנָה לֹא עוֹזֶבֶת אֶת בֶּן זִוְגָה לְעוֹלָמִים, כִּךְ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא עוֹזֶבֶת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים. בְּחֻגֵי הַסֵּלַע - אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ בְּמִנוּחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּסֶתֶר הַמְּדֻרָּגָה - אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁצְּנוּעִים, שֶׁבָּהֶם חֲסִידִים יֵרָאִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשְׂכִינָה לֹא זָזָה מֵהֶם לְעוֹלָמִים. אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תוֹכֵעַ אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְלֶם וְאָמַר, הֲרֹאִינִי אֶת מְרֹאֵי הַשְּׁמִיעָנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב, שְׂאִין קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע לְמַעַלָּה, אֲלֹא קוֹלֶם שֶׁל אֵלּוּ הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה.

טקסט הזהור

וְתֹאנָא, כָּל אֵינּוֹן דְּמִתְעַסְקִי בְּאוֹרֵייתָא, בְּלִילְיָא, דִּיּוֹקְנִיהוֹן אֶתְחַקֵּק לְעִילָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ כּוּלִּיהּ יוֹמָא, וּמִסְתַּכַּל בְּהוּ. וְהָהוּא קָלָא, (דַּהֲכָא) סָלִיק וּבִקַּע כָּל אֵינּוֹן רְקִיעִין, עַד דְּסָלִיק קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּדִין כְּתִיב, כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֹאֶה נְאוּהָ. וְהִשְׁתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲקֵק דִּיּוֹקְנָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן לְעִילָא וְקָלִיהּ לְעִילָא לְעִילָא סָלָא, וּמִתְעַטָּרָא בְּכִתְרָא קִדִּישָׁא, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְעַטָּר בֵּיהּ בְּכָלְהוּ עֲלָמִין. וּמִשְׁתַּבַּח בֵּיהּ. עָלִיהּ כְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר.

תרגום לעברית

וּלְמַדְנּוּ, כָּל אוֹתָם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה בְּלִילְיָה, הַדִּיּוֹקְנִין שֶׁלָּהֶם נִחְקֵק לְמַעַלָּה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם כָּל הַיּוֹם וּמִסְתַּכַּל בָּהֶם, וְאוֹתוֹ קוֹל (שֶׁל כֹּאן) עוֹלָה וּבֹקֵעַ אֶת כָּל אוֹתָם רְקִיעִים עַד שֶׁעוֹלָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזִי כְּתוּב, כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֹאֶה נְאוּהָ. וְעַכְשָׁו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲקֵק אֶת דִּיּוֹקְנּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן

למעלה, וקולו למעלה למעלה עולה, ומתעטר בכתר הקדוש, עד שהקדוש ברוך הוא מתעטר בו בכל העולמות ומשתבח בו. עליו כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"א ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ג) מה שהיה כבר הוא (נקרא שמו ל"ג) ואשר להיות וגו'. מה שהיה כבר, היינו דתנינן, עד לא ברא קודשא בריך הוא האי עלמא, הוה בארי עלמין וחרוב לון, עד

תרגום לעברית

פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ג) מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וגו'. מה שהיה כבר, היינו מה ששנינו, שטרם ברא הקדוש ברוך הוא את העולם הזה, היה בורא עולמות ומחריבם, עד שעלה ברצונו של הקדוש ברוך הוא לברא את העולם הזה ונמלה בתורה. אז הוא התתקן בתקוניו והתעטר בעטרותיו, וברא את העולם הזה, וכל מה שנמצא בעולם הזה הרי היה לפניו (שהרי עלהמלפניו) והתתקן לפניו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.